

Sygn. akt I C 958/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Kinga Grúnberg - Bartkowska
Protokolant:	st.sekr. sąd. Klaudia Schoen

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2021 roku w Grudziądzu

na rozprawie sprawy z powództwa **K. P.**

przeciwko **(...) Spółka Akcyjna w Ł.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie kwoty 4.042,11 zł (cztery tysiące czterdzieści dwa złote jedenaście groszy)

II. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz powoda K. P. kwotę 2.231,05 zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści jeden złotych pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

liczonymi od dnia 13 marca 2019 roku do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz powoda K. P. odsetki ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4.042,11 zł (cztery tysiące czterdzieści dwa złote jedenaście groszy) liczone od dnia 13 marca 2019 roku do dnia 16 kwietnia 2019 roku,

IV. oddała powództwo w pozostałej części;

V. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. na rzecz powoda K. P. kwotę 1.265,72 zł (tysiąc dwieście sześćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,

VI. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwotę 1.805,59 zł (tysiąc osiemset pięć złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy), a od powoda K. P. kwotę 1.154,40 zł (tysiąc sto pięćdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 958/19

UZASADNIENIE

Powód K. P., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w Ł., wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 10.354,29 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu opóźnienia

liczonymi od dnia 13 marca 2019 r. do dnia zapłaty, a nadto o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazała, że jest właścicielem nieruchomości położonej w miejscowości G. (...), gmina G. (...). W dniu 5 marca 2016 roku ok. godziny 2:00 kierujący pojazdem marki I. nr rej. (...) D. N. na skutek pomylenia gazu z hamulcem doprowadził do uderzenia pojazdem w ogrodzenie posesji należącej do powoda, uszkadzając je, częściowo niszcząc, a także niszcząc część istniejących w ogrodzie nasadzeń (rośliny ogrodowe). Sprawca zdarzenia posiadał w dniu zdarzenia wykupione obowiązkowe ubezpieczenie OC pojazdów u pozwanej.

Powód zgłosił pozwanej szkodę. Oględziny zostały przeprowadzone w obecności powoda w dniu 17 marca 2016 r. Z czynności został opracowany protokół szkody, jak i wykonana dokumentacja fotograficzna. W wyniku podjętych działań likwidacyjnych pozwana pismem z dnia 7 kwietnia 2016 r. powiadomiła powoda o przyjęciu odpowiedzialności i przyznaniu odszkodowania w wysokości 6.029,81 złotych brutto, z czego tytułem naprawy ogrodzenia kwotą 5.616,61 złotych brutto. Powód nie zgodził się z wyliczeniem pozwanej i złożył odwołanie, w którym zgłosił swoje zastrzeżenia do wyliczonego i wypłaconego odszkodowania. Pozwana odmówiła zmiany pierwotnego stanowiska. Z uwagi na to, że ustalone przez pozwaną odszkodowanie nie odpowiadało szacunkom powoda, zlecił on wycenę szkody niezależnemu rzeczoznawcy majątkowemu, który to w oparciu o akta szkodowe, jak i dokumentację z miejsca zdarzenia dokonał przeliczenia wartości kosztów naprawy. Zgodnie z przedłożonym kosztorysem koszt naprawy, bez uwzględnienia wartości zniszczonych i uszkodzonych roślin to kwota 15.355,90 złotych brutto. Ponadto, powód wskazał, że nie dochodzi niniejszym pozwem odszkodowania z tytułu uszkodzonych i zniszczonych roślin mimo, że posiada w tym zakresie również wątpliwości, co do prawidłowości określenia przez pozwanego wartości poszczególnych roślin. (k. 3-8).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Spółki Akcyjnej w Ł. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego według norm przepisanych oraz uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana podała, że nie kwestionuje zasad swojej odpowiedzialności. Ponadto wskazała, że po weryfikacji kosztorysu przedstawionego przez stronę powodową, w dniu 15 kwietnia 2019 roku pozwana w drodze decyzji przyznała i wypłaciła na rzecz powoda dalszą kwotę odszkodowania w wysokości 4.042,11 zł. Zdaniem strony pozwanej, przyznane dotychczas sumy pieniężne w całości wyczerpywały roszczenia powoda z tytułu przedmiotowego zdarzenia (pозwana wypłaciła na rzecz powoda łącznie kwotę 10.224,78 zł). Pozwana podniosła, że powód nie udowodnił w żaden sposób zasadności żądania odszkodowania co do jego wysokości, a za dowód wykazania tej wysokości nie można uznać kosztorysu sporządzonego na zlecenie powoda (k. 45-48).

W piśmie z dnia 10 maja 2019 roku powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia, co do kwoty 4.042,11 zł oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia liczonych od kwoty 4.042,11 zł począwszy od dnia 13 marca 2019 roku do dnia 16 kwietnia 2019 roku. Powód przyznał, że pozwana dokonała na jego rzecz w dniu 17 kwietnia 2019 roku dodatkowej zapłaty kwoty 4.042,11 zł. Powód podtrzymał roszczenie co do kwoty 6.312,18 złotych z ustawowymi odsetkami z tytułu opóźnienia liczonymi od dnia 13 marca 2019 r. do dnia zapłaty, odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia liczonych od kwoty 4.042,11 złotych począwszy od dnia 13 marca 2019 r. do dnia z dnia 16 kwietnia 2019 r. oraz kosztów procesu według norm prawem przepisanych. Ponadto powód podtrzymał żądanie pozwu, jak również wszystkie swoje twierdzenia i powołane w treści uzasadnienia pozwu wnioski dowodowe (k. 55-59).

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu zwykłym /k. 1/.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód K. P. jest właścicielem nieruchomości położonej miejscowości G. (...), gmina G. (kod pocztowy (...)). W dniu 5 marca 2016 roku około godziny 2:00 kierujący pojazdem marki I. nr rej. (...) D. N. na skutek pomylenia gazu z hamulcem, zjechał z zakrętu drogi i doprowadził do uderzenia pojazdem w ogrodzenie posesji należącej do powoda, uszkadzając je, częściowo niszcząc, a także niszcząc część istniejących w ogrodzie nasadzeń (rośliny ogrodowe).

Sprawca zdarzenia posiadał w dniu 5 marca 2016 roku wykupione u pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w Ł. ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem pojazdów tzw. OC komunikacyjne potwierdzone polisą ubezpieczeniową numer (...).

okoliczności bezsporne

Ogrodzenie wykonane zostało jako murowane z cegły klinkierowej (słupki oraz przęsła) z metalowymi elementami ozdobnymi usytuowanymi powyżej murowanych przęseł. Ogrodzenie w całości oparto na betonowym fundamencie zagłębionym w gruncie. Murowane słupki ogrodzenia zwieńczono klinkierowymi, czterospadowymi czapkami (daszkami). Murowane przęsła ogrodzenia wykończono u korony (od góry) leżącymi rolkami z cegły klinkierowej opartymi na murze na wozówkach. Przedmiotowe ogrodzenie usytuowane zostało w miejscowości G. wokół nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinny oznaczonej numerem (...). W miejscu, w którym doszło do uszkodzenia ogrodzenia znajduje się zakręt drogi publicznej przebiegającej przez w/w miejscowość.

W następstwie zdarzenia z dnia 5 marca 2016 roku doszło do uszkodzenia ogrodzenia przy posesji powoda w ten sposób, że:

- uszkodzono 5 szt. słupków ceglanych o przekroju 38/38 cm i wysokości 1,56 m (k. 21) lub 1,60 m (k. 15);
- uszkodzono mur z cegły klinkierowej o gr. 25 cm i wysokości 1,05 m;

Ponadto kute elementy stalowe pomiędzy słupkami ogrodzenia wprawdzie nie uległy zniszczeniu, lecz wymagały ponownego zamontowania. Należało również wykonać prace porządkowe terenu wzdłuż ogrodzenia na powierzchni około 10 m².

Po zdarzeniu powód zgłosił pozwanej szkodę. Oględziny zostały przeprowadzone w obecności powoda w dniu 17 marca 2016 r. Z czynności został opracowany protokół szkody, jak i wykonana dokumentacja fotograficzna.

Dowód:

- protokół szkody z dnia 17 marca 2016 r. – k. 14-15, 107v-108
- opinia biegłego z zakresu budownictwa, w tym pisemna opinia uzupełniająca – k. 231-256, k. 285-298,
- zeznania świadka A. P. - k. 220-221,
- przesłuchanie powoda - k. 221-222,
- akta szkody-k. 66-213,

W toku podjętych przez przedstawiciela pozwanej czynności likwidacyjnych ustalono, iż wskutek przedmiotowego zdarzenia nastąpiło m.in. uszkodzenie ogrodzenia powoda. Powód nie kwestionował ustaleń zawartych w sporządzonym przez przedstawiciela pozwanej protokole szkody co do spisu uszkodzonych elementów, a także stwierdzonego zakresu powstałej szkody.

W toku postępowania likwidacyjnego początkowo pozwana przyznała na rzecz powoda kwotę 6.029,81 zł tytułem odszkodowania, w tym 517,(...) zł tytułem prac związanych z nasadzeniami.

Powód nie zgodził się z wyliczeniem pozwanej i złożył odwołanie, w którym zgłosił swoje zastrzeżenia do wyliczonego i wypłaconego odszkodowania. Pozwana odmówiła zmiany pierwotnego stanowiska powołując się na okoliczność, że w jej ocenie wycena kosztów naprawienia szkody miałyby zostać dokonana w sposób prawidłowy.

Strona powodowa zleciła wycenę szkody niezależnemu rzeczoznawcy majątkowemu, który sporządził wycenę kosztów naprawy ogrodzenia oraz odtworzenia nasadzeń (roślin ogrodowych). Zgodnie z przedłożonym kosztorysem koszt naprawy, bez uwzględnienia wartości zniszczonych i uszkodzonych roślin to kwota 15.355,90 złotych brutto.

Początkowo pozwana, mimo przedłożenia jej przez powoda kosztorysów nie zweryfikowała swojego wcześniejszego stanowiska.

Powód nadal nie zgadzał się z wyliczeniem pozwanej i pismem z dnia 27 lutego 2019 r., doręczonym pozwanej dnia 5 marca 2019 r., powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 10.354,29 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego pisma. Pozwana nie odpowiedziała na wezwanie powoda.

W dniu 15 kwietnia 2019 roku pozwana w drodze decyzji przyznała i wypłaciła na rzecz powoda dalszą kwotę odszkodowania w wysokości 4.042,11 zł.

Dowód:

- e-mail powoda z dnia 7 kwietnia 2016 r. – k. 24;
- decyzja wypłaty odszkodowania z dnia 7 kwietnia 2016 r. - k. 22, 103,
- kosztorys naprawy niezależnego rzeczoznawcy - k. 27-33,
- decyzja II z dnia 28 kwietnia 2016 r. - k. 26, 97,
- decyzja o dopłacie odszkodowania z dnia 15 kwietnia 2019 r. wraz z kosztorysem - k. 52-53.

Aktualny koszt odtworzenia zniszczonego mienia, t.j. ogrodzenia (bez nasadzeń, bowiem powód niniejszym pozwem nie dochodził odszkodowania z tytułu uszkodzonych i zniszczonych roślin) w celu przywrócenia stanu sprzed szkody, sięga kwoty 11,889,77 zł. Kwota ta prócz uznanych przez stronę pozwaną zakresu napraw obejmuje stawkę podatku od towarów i usług – (...) w wysokości 23 %, a nie podatek VAT w wysokości 8 %, tj. kwotę 2.223,29 zł. Kwota ta nie została również pomniejszona o amortyzację ogrodzenia (zużycie liczone w stosunku do materiałów budowlanych) wyliczoną przez biegłego na 4.23 %, tj. kwotę 275,89 zł. Ten zakres prac uwzględnia odtworzenie ogrodzenia z takich samych materiałów i w takim samym kształcie oraz w tej samej linii ogrodzenia.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu budownictwa, w tym pisemna opinia uzupełniająca – k. 231-256, k. 285-298,
- akta szkody wraz z dokumentacją fotograficzną - k. 66-213,
- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 27.02.2019 r. wraz z dowodem jego nadania pozwanemu i wydrukiem ze śledzenia przesyłek – k. 35-39).

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, a także na podstawie przesłuchania powoda K. P., świadka A. P. oraz opinii i opinii uzupełniającej biegłego R. P..

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła w

ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd uznał za prawdziwe zeznania świadka A. P. złożone na okoliczność stwierdzonych w toku czynności likwidacyjnych z dnia 17.03.2016 r. uszkodzeń ogrodzenia nieruchomości powoda, przeprowadzonych czynności likwidacyjnych, weryfikacji kosztorysu przedstawionego przez powoda, dokonanych przez pozwanego wypłat odszkodowań. Zeznania świadka były jasne, logiczne i zgodne z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia twierdzeń przedstawionych przez powoda.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się tylko częściowo na opiniach biegłego – z dziedziny budownictwa R. P..

Opinia główna została sporządzona celem ustalenia skutków zdarzenia z dnia 5 marca 2016 roku, zakresu uszkodzeń, kosztów naprawy przy uwzględnieniu cen robocizny i materiałów panujących w budownictwie w marcu 2016 roku.

Koszt naprawy, tj. likwidacji szkody został ustalony przez biegłego na podstawie kosztorysu opracowanego metodą szczegółową w oparciu o własne oględziny i obmiar biegłego, odpowiednie pozycje katalogów nakładów rzeczowych (KNR), średnie ceny jednostkowe czynników produkcji oraz wskaźniki narzutów ujęte w biuletynie cen regionalnych w budownictwie S. (stan na I kwartał 2016 roku).

W oparciu o powyższe założenia, w tym dane dotyczące narzutów i cen robocizny kosztorysowej oraz pozostałych czynników produkcji ujętych w biuletynie cen regionalnych w budownictwie S. I kwartał 2016 r. ustalono, iż wysokość (wartość odtworzeniowa) szkody powstałej w dniu 5 marca 2016 r. na nieruchomości powoda, obejmującej zakres opisany w protokole szkody majątkowej k. nr (...), wynosi 10.186,41 zł netto, tj. 11.001,32 zł brutto.

Biegły wskazał, że otrzymana kwota jest wartością odtworzeniową. W celu określenia wartości rzeczywistej szkody należy wcześniej określić stopień zużycia technicznego. W większości przypadków stopień zużycia technicznego obiektów i urządzeń budowlanych oblicza się przy zastosowaniu metody czasowej, nieliniowej opracowanej przez inż. R.. Jej istota polega na tym, że zużycie obiektu traktuje się jako zależne od czasu eksploatacji, okresu jego trwałości i utrzymania. Biegły do określenia wartości rzeczywistej szkody przyjął średni stopień zużycia technicznego wynoszący 4,32 %.

W opinii biegły sądowy zastosował stawkę podatku VAT w wysokości 8 %.

Reasumując, biegły stwierdził, iż wartość rzeczywista (z uwzględnieniem stopnia zużycia technicznego) kosztów naprawy szkody, powstałej w dniu 5 marca 2016r. na nieruchomości powoda, położonej w miejscowości G. pod nr (...), obejmującej zakres opisany w protokole szkody majątkowej (k. nr (...)) wyniosła, według cen czynników produkcji panujących w marcu, tj. w I kwartale 2016 r., 9.890,94 zł netto, tj. 10.682,21 zł brutto.

Strona powodowa zakwestionowała opinię biegłego zarzucając jej niewłaściwe przyjęcie stawki podatku VAT w wysokości 8%, uwzględnienie zużycia liczonego w stosunku do nasadzeń i materiałów budowlanych, przyjęcie niewłaściwych stawek robocizny.

Pozwana nie kwestionowała zarówno opinii jak i opinii uzupełniającej sporządzonych przez powołanego biegłego.

W opinii uzupełniającej biegły odniósł się do zastrzeżeń strony powodowej.

Biegły stwierdził, iż postąpił prawidłowo ustalając stawkę podatku VAT w wysokości 8 % oraz uwzględniając stopień zużycia technicznego materiałów budowlanych. Natomiast stawka robocizny przyjęta przez niego w kosztorysie szczegółowym, zgodnie z biuletynem S. (13,92 zł/r-godz.), jest stawką wiarygodną. Jest to stawka netto, natomiast stawka brutto, tj. z uwzględnieniem narzutów zastosowanych przez biegłego w kosztorysie, wynosi 25,39 zł/r-godz. Biegły w opinii uzupełniającej podtrzymał swoje stanowisko zawarte w opinii głównej.

Sąd podzielił opinie biegłego tylko w części. Zakwestionował opinię oraz opinię uzupełniającą sporządzone przez biegłego w zakresie wysokości podatku VAT oraz amortyzacji.

Zdaniem Sądu, zarzut powoda dotyczący wysokości przyjętej przez biegłego w opinii stawki podatku VAT jako 8 % oraz zarzut uwzględnienie przez biegłego zużycia (amortyzacji) liczonego w stosunku do nasadzeń i materiałów budowlanych zasługują na uwzględnienie. Na podstawie art. 41 ust. (...) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 106), 8 % stawkę podatku VAT stosuje się do dostawy, budowy, remontu, modernizacji, termomodernizacji lub przebudowy obiektów budowlanych lub ich części zaliczonych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym. Przy czym, zgodnie z ust. 12a powołanego artykułu, przez budownictwo objęte społecznym programem mieszkaniowym rozumie się obiekty budownictwa mieszkaniowego lub ich części, z wyłączeniem lokali użytkowych, oraz lokale mieszkalne w budynkach niemieszkalnych sklasyfikowanych w (...) w dziale (...), a także obiekty sklasyfikowane w (...) w klasie ex (...) - wyłącznie budynki instytucji ochrony zdrowia świadczących usługi zakwaterowania z opieką lekarską i pielęgnarską, zwłaszcza dla ludzi starszych i niepełnosprawnych, z zastrzeżeniem ust. 12b.

Z powyższych regulacji wynika, że stawce 8% podlegają usługi budowlane, remontowe, modernizacyjne itp., których przedmiotem są obiekty mieszkalne (za wyjątkiem lokali użytkowych) lub lokali mieszkalnych w budynkach niemieszkalnych określonych w cyt. wyżej przepisach. Opodatkowane stawką 8% są również dostawy tego typu obiektów.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 41 ust. 12b ustawy o VAT, do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym nie zalicza się budynków mieszkalnych jednorodzinnych, których powierzchnia użytkowa przekracza 300 m² oraz lokali mieszkalnych, których powierzchnia użytkowa przekracza 150 m². W takich przypadkach, jak stanowi art. 41 ust. 12c ww. ustawy, stawkę 8% stosuje się tylko do części podstawy opodatkowania odpowiadającej udziałowi powierzchni użytkowej kwalifikującej do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym w całkowitej powierzchni użytkowej. Na gruncie obowiązujących przepisów nie ma możliwości opodatkowania preferencyjną stawką usług budowlanych wykonanych na infrastrukturze towarzyszącej obiektom budownictwa mieszkaniowego.

Zgodnie ze stanowiskiem sądów administracyjnych usługi wykonywane na infrastrukturze towarzyszącej powinny być opodatkowane stawką podstawową 23% podatku VAT (zob. uchwała NSA z dnia 03.06.2013 r. sygn. akt (...)/(...) NSA).

Wobec powyższego zastosowanie przez biegłego sądowego stawki podatku VAT w wysokości 8% zamiast 23% jest nieuprawnione i niezgodne z obowiązującymi przepisami.

Sąd zakwestionował również opinię biegłego w zakresie zużycia (amortyzacji) liczonego w stosunku do materiałów budowlanych. Przyjęte przez biegłego założenie dotyczące dodatkowego obliczania stopnia zużycia technicznego przy ustaleniu wysokości szkody i związane z tym pomniejszenie należnego powodowi odszkodowania zostało zweryfikowane przez Sąd. Zdaniem Sądu koszt odtworzenia zniszczonego mienia, t.j. ogrodzenia (bez nasadzeń), w celu przywrócenia stanu sprzed szkody, nie powinien być pomniejszony o amortyzację (zużycie) liczoną w stosunku do materiałów budowlanych wyliczoną przez biegłego na 4.23 %. Słusznie wskazał powód, iż szkoda w ogrodzeniu powoda jest likwidowana z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych i nie ma w tym przypadku możliwości zakupu materiałów używanych, bowiem materiały konieczne do naprawy są materiałami budowlanymi. Zatem należy przyjąć zasadę pełnego odszkodowania, bez uwzględniania amortyzacji.

Natomiast nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut powoda dotyczący opinii biegłego odnoszący się do kosztów robocizny.

Sąd podzielił opinie biegłego co do wysokości stawek robocizny, materiałów i sprzętu. Biegły przy sporządzaniu opinii i opinii uzupełniającej korzystał z biuletynu cen regionalnych w budownictwie S.. (...) i (...) wydawane w systemie S.

są aktualnymi publikacjami, powszechnie stosowanymi przy szacowaniu wartości robót w kosztorysach inwestorskich i planowanych kosztach robót, dlatego Sąd uważa dane opublikowane w biuletynie S. za wiarygodne.

Sąd oddalił wniosek dowodowy zgłoszony przez stronę pozwaną w postaci faktur VAT, paragonów oraz innych dokumentów na okoliczność przeprowadzenia naprawy uszkodzonego ogrodzenia oraz jej kosztów, ponieważ zgromadzony w sprawie materiał dowodowy był wystarczający i zupełny oraz pozwalał na ustalenie wysokości powstałej szkody.

Sąd oddalił również wniosek dowodowy zgłoszony przez powoda w postaci opinii innego biegłego z zakresu budownictwa oraz biegłego z zakresu podatków. Zdaniem sądu opinia i opinia uzupełniająca sporządzone przez biegłego z zakresu budownictwa R. P., co do zasady, ustalały wysokość powstałej szkody w oparciu o wiadomości specjalnych posiadane przez biegłego. Co do zakwestionowanej przez powoda części opinii nie były wymagane wiadomości specjalne, lecz podlegały one ocenie samego Sądu. Opinia innego biegłego z zakresu budownictwa oraz opinia biegłego z zakresu podatków były zbędne, bowiem w zakresie wiadomości specjalnych dotyczących wyceny robocizny, materiałów budowlanych, sprzętu opinia i opinia uzupełniająca sporządzone przez biegłego powołanego w niniejszej sprawie były rzetelne i wyczerpujące.

Biegły sporządził opinię i opinię uzupełniającą po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją oraz oględzinach rzeczy, a zatem opinia ta została sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywne i zebrany materiał badawczy.

Wprawdzie, Sąd zakwestionowała wysokość stawki podatku VAT przyjętej przez biegłego, tj. 8%, jednak kwestia stosowania odpowiedniej stawki podatku VAT nie jest materią wiedzy specjalnej, lecz materią prawa i podlega ocenie Sądu, a nie biegłego z zakresu podatków czy budownictwa. Sąd posługując się stawkami przyjętymi przez biegłego, sam był w stanie skorygować opinie biegłego i wyliczyć wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Powód wniósł w pozwie o zasądzenie od pozwanej kwoty 10.354,29 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. W piśmie z dnia 10 maja 2019 roku powód cofnął pozew i zrzekł się roszczenia, co do kwoty 4.042,11 zł oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia liczonych od kwoty 4.042,11 zł począwszy od dnia 13 marca 2019 roku do dnia 16 kwietnia 2019 roku. Powód przyznał, że pozwana dokonała na jego rzecz w dniu 17 kwietnia 2019 roku dodatkowej zapłaty kwoty 4.042,11 zł.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Na podstawie art. 203 § 4 k.p.c. sąd może jednak uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Na płaszczyźnie procesowej skuteczne cofnięcie powództwa powoduje konieczność umorzenia postępowania (art. 355 § 1 k.p.c.) przez sąd, przed którym nastąpiło cofnięcie pozwu.

W rozpoznawanej sprawie Sąd ocenił częściowe cofnięcie pozwu przez stronę powodową jako skuteczne, gdyż nie jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego ani też nie zmierza do obejścia prawa. W konsekwencji, w myśl art. 355 § 1 k.p.c., postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie, w jakim pozew cofnięto.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 355 § 1 kpc orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Natomiast na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzono od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowych za opóźnienia od – cofniętej – kwoty 4.042,11 zł liczone od dnia 13 marca 2019 roku do dnia 16 kwietnia 2019 roku, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Strony pozostawały zgodne co do okoliczności zdarzenia, jak i co do tego, że to pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy szkody ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia szkodowego.

Istota sporu sprowadzała się zatem do ustalenia wysokości odszkodowania, jakie pozwana winna wypłacić powodowi.

Przechodząc do właściwych rozważań prawnych w pierwszej kolejności należy zauważyć, że na roszczenie powoda patrzeć należy przez pryzmat normy prawnej wywodzonej z treści art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2214), a nadto przez pryzmat art. 822 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740, dalej jako: k.c.) art. 436 k.c. oraz art. 363 k.c.

Zgodnie z brzmieniem pierwszego ze wskazanych przepisów z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie ust. 2 za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą podczas i w związku z: 1) wsiadaniem do pojazdu mechanicznego lub wysiadaniem z niego; 2) bezpośrednim załadowywaniem lub rozładowywaniem pojazdu mechanicznego; 3) zatrzymaniem lub postojem pojazdu mechanicznego.

Nadto w świetle art. 822 k.c. zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia.

Według zaś art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Analiza treści art. 361 k.c. umożliwia stwierdzenie, że świadczenie odszkodowawcze winno uwzględniać, w przypadku uszkodzenia rzeczy, wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Przywrócenie stanu poprzedniego polega w zasadzie na doprowadzeniu dóbr i interesów poszkodowanego dotkniętych uszczerbkiem do stanu, w jakim znajdowały się przed wyrządzeniem szkody. Nie zawsze musi chodzić o stan identyczny, ale przykładowo rzecz powinna odzyskać swoje walory użytkowe i estetyczne, aby była zdolna, jak przed wyrządzeniem szkody, zaspokoić potrzeby poszkodowanego.

W ocenie Sądu, na podstawie powołanych przepisów należał przyjąć, iż powodowi winno zostać wypłacone odszkodowanie w wysokości 11.889,77 złotych. Kwota ta stanowi pełny koszt odtworzenia uszkodzonego ogrodzenia bez zniszczonych nasadzeń. Kwota ta prócz uznanych przez stronę pozwaną zakresu napraw obejmuje stawkę podatku od towarów i usług – VAT w wysokości 23 %, a nie podatek VAT w wysokości 8 %, tj. kwotę 2.223,29 zł. Jeszcze raz wskazać należy, iż Sąd wbrew opinii biegłego nie pomniejszył zasądzonej kwoty o amortyzację ogrodzenia (zużycie liczone w stosunku do materiałów budowlanych) wyliczoną przez biegłego na 4.23 %, tj. kwotę 275,89 zł. Powodowi w toku postępowania likwidacyjnego i w trakcie postępowania przed Sądem, wypłacono kwotę w wysokości 9.658,72 zł i o taką kwotę należało pomniejszyć zasądzoną od pozwanej należność. .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku zasądzając od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.231,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w sposób wskazany w treści wydanego w sprawie wyroku. Powód wezwał pozwaną do zapłaty odszkodowania i termin wyznaczony przez powoda upłynął w dniu (...) marca 2019 roku. Z uwagi na to o odsetkach orzeczono na podstawie art. 359 w związku z art. 481 § 1 i 2 k.c.

Powództwo podlegało oddaleniu w zakresie kwoty 4.081,13 zł, albowiem wbrew stanowisku powoda koszty odtworzenia uszkodzonych elementów ogrodzenia nie wynosiły 15.359,90 zł, lecz jak ustalił sąd posiłkując się opinią biegłego 11.889,77 zł.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. stosując zasadę stosunkowego rozdzieleni kosztów procesu.

Powód uległ swojemu żądaniu w 39%, zaś strona pozwana w 61%. Na koszty powoda złożyły się: 3.600,00 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego, 518,00 zł tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego, 700,00 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego tj. łącznie 4.835,00 zł. Natomiast poniesione przez stronę pozwaną koszty postępowania wynoszą 4.317,00 zł, a składają się na nią: 3.600,00 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego, 700,00 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Wysokość wynagrodzenia radcy prawnego ustalono na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – t.j.: Dz.U. z 2018 r. poz. 265). Łączny koszt procesu wyniósł 9.152,00 zł (4.835,00 zł + 4.317,00 zł).

Powód powinien ponieść koszty procesu w kwocie 3.569,28 zł (9.152,00 zł x 39%), a pozwana w kwocie 5.582,72 zł (9.152,00 zł x 61%). Po stosunkowym rozliczeniu tych kosztów do zapłaty na rzecz powoda od strony pozwanej pozostaje kwota 1.265,72 zł.

W związku z powyższym o kosztach procesu Sąd orzekł jak w pkt V wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.c. w punkcie VI wyroku. Do rozliczenia z tego tytułu pozostawała kwota 2.959,99 uiszczona przez Skarb Państwa tytułem wynagrodzenia dla opiniującego w sprawie biegłego ponad kwotę zaliczek uiszczonych przez powoda i pozwaną. Mając na uwadze wynik postępowania oraz stopień przegrania w sprawie strona pozwana winna uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.805,59 zł, zaś powód kwotę 1.154,40 zł.